

Nijolė Černiauskienė: „Dirbu su meile...“

Laima Apanavičienė

Tautinių šokių grupė „Rusnė“ švenčia savo veiklos 10-metį. Ta proga Pasaulio lietuvių centro Ritos M. Riškus salėje š. m. gegužės 7 d. vyks „Rusnės“ koncertas „Yra toks kraštas Lietuvoje“, kuriame dalyvaus ir nemažas būrys svečių. Koncerto pradžia – 7 val. v. Tai vienintelis išėivijos lietuvių tautinis šokų kolektyvas, kuriame šoka tik merginos. Pakalbinau šventei besiruošiančios šokių grupės vadovę Nijolę Černiauskienę.

Lietuvoje yra nedidelis miestelis Rusnė. „Rusnė“ yra ir Čikagoje. Tai Jūsų vadovaujamas šokių kolektyvas, kuris ruošiasi pažymėti savo gyvavimo dešimtmetį. Koks didžiausias iššūkis ruošiantis kolektyvo jubiliejui?

Didžiausias iššūkis – kuo profesionaliau paruošti kolektyvą šiam jubiliejiniam koncertui! Sudėlioti, sustyguoti, suderinti visus savo sumanymus su scenarijumi ir savo vizija. Nes juk norisi vienaip, o kartais tiesiog neįmanoma, dėl įvairių priežasčių, pilnai to įgyvendinti.

Anksčiau žinios apie „Rusnę“ atsklisdavo iš Čikagos šiaurės, o šiuo metu girdime, kad repetuojate pietinėje Čikagos dalyje. Kodėl pakeitėte repeticijų vietą? Ar tai reiškia, jog pritraukėte daugiau negu tikėjotės šokio gerbėjų?

Taip, pakeitėme repeticijų vietą. Taip jau gavosi, kad tas du metus trunkantis pandemijos laikotarpis, daug kam sumaišė ir apvertė aukštyn kojom visus planus. Senoji repeticijų vieta buvo uždaryta, todėl ieškojome alternatyvos. Kadangi jau keletą metų dirbu „Dance Duo“ studijoje (vedu baleto pamokas), tai ir paprašėme priglauti mus šiose patalpose. Gaila, bet vaikučių grupei buvo per toli važinėti, todėl ji iširo. Na, o moterų grupė pasipildė naujais nariais, liko kelios šokėjos iš šiaurinių rajonų, kurios iki šiol kantriai važinėja tolimą atstumą į repeticijas, kaip ir aš.

Dabar turime šaunių, nuostabių merginų, kurios po pandemijos tikrai pasiilgusios repeticijų, koncertų, įvairių pasibuvimų.

Klaipėdos konservatorijoje (dabartinėje Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje) įgijote pedagogės-baletmeisterės išsilavinimą. Jau 10 metų vadovaujate liaudies šokių kolektyvui „Rusnė“, bet ne daugelis Jus pažįsta, tad prašau būsimiems koncerto žiūrovams trumpai papasakoti apie save.

Tiesiog, darau tai, ką moku ir mėgstu. Myliu savo profesiją, o mano darbai ir koncertai tegul pasakoja apie mane. Nemėgstu žodžių, pati visada vertinu žmones pagal jų poelgius ir darbus, o ne pagal paskalas ar pagyras.

Dirbate ir kuriate daug metų. Kuris renginys jums buvo įsimintiniausias jūsų choreografinės karjeroje?

Dar kartą pasikartosiu, myliu savo darbą ir į viską, ką darau, įdedu daug laiko, pastangų ir širdies. Žinoma, dėl įvairių priežasčių, ne viskas pasiseka. Pavyzdžiui, „Rusnė“ buvo puikiai pasiruošusi 2020 m. Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventei Filadelfijoje. Šventė neįvyko, buvo atkelta du kartus. Per tą laiką vaikučių grupė išsilakstė... Kas dėl to kaltas? Juk darbo ir pastangų buvo įdėta labai daug.

Įsiminta buvo Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventė Baltimorėje 2016 m. Liko daug gražių nuotraukų ir prisiminimų.

1996 m., prieš išvykimą iš Lietuvos, buvo perstatytas pirmas vaikų baletas „Mergaitė su degtukais“ su Jonavos meno mokyklos choreografijos skyriaus vaikučiais. Visi buvę dalyviai iki šiol tai prisimena.

Neskirstau savo darbų į didesnius ir mažesnius, įsimintinus ir nelabai. Visada dirbu su meile ir rūpesčiu.

Kolektyve šoka tik merginos. Kaip kilo mintis sukurti būtent moterišką kolektyvą? Ir kas sunkiausia dirbant su šokėjomis?

Taip, kolektyve šoka tik merginos! Kaip kilo mintis suburti tik moterų kolektyvą? Ji kilo tik todėl, kad ne visi vyrai mėgsta šokti. o šokančių merginų visada atsiranda daugiau. Tai kuo jos kaltos, kad visur visada trūksta stiprių vyrų? Taip, nes tik stiprūs gali po darbų dar susieiti, patys pašokti ir merginas pašokdinti.,

Manau, mano merginos puikiai apsieina ir be jų. Repertuaras linksmas, smagus, lyriškas, su humoru... Visko turime. Per paskutinius penkis mėnesius paruošėme 11 šokių ir visi jie mums labai gražūs, svarbu, kad patinka kolektyvo merginoms. O vyrai tegul ateina į mus pasižiūrėti ir pasididžiuoti, kad jų moterys po visų dienos darbų dar sugeba būti aktyvios, gražios, sveikos.

Kas sunkiausia, dirbant su moterų kolektyvu – tikrai nesakysiu!

Negaliu nepaklausti apie šokėjas.

Apie savo grupės merginas galiu pasakyti, kad visas jas myliu, gerbiu už jų pastangas ir norą lankyti, įgyvendinti vis naujus projektus, dalyvauti įvairiuose koncertuose ir renginiuose – kuo jos mane kartais ir stebina ir džiugina. Jos – pačios geriausios!

Koncerto pavadinimas „Yra toks kraštas Lietuvoje“ rodo, kad renginys bus skirtas pamario kraštui. Kodėl norite žiūrovams papasakoti būtent šio krašto istoriją? Kuo nustebinsite žiūrovą?

Sakoma, kad žmogus ateina iš savo vaikystės. Man teko didelė laimė augti tame pamario krašte, kur vanduo kuria gyvenimą... Žmonės ten kitokie.

Norisi, kad ir kiti apie tai žinotų, kad pamiltų, aplankytų šį kraštą. Todėl jubiliejinį koncertą paskyriau būtent Rusnei, salai, miesteliui, jo žmonėms, savo vaikystės draugams, klasiokams, kursioke, savo tėvams, savo šeimai, kurie taip pat pamilo šį kraštą ir kasmet jį aplanko, kasmet...

Jeigu žiūrovas supras, pamatys ir panorės aplankyti šį kraštą, reiškia – aš savo misiją atlikau.

Girdėjome, kad Jums suteiktas Šilutės rajono savivaldybės garbės ambasadoriaus vardas.

Taip, esu Šilutės rajono garbės ambasadorė. Tai buvo man labai labai netikėta. Tai – dar didesnė atsakomybė, didesni krūviai, darbai ir rūpesčiai. Tikiuosi, kad būsiu naudinga reprezentuojant šį nuostabų kraštą pasauliui.

Ar Jūsų kolektyvas planuoja dalyvauti ŠA lietuvių tautinių šokių šventėje? Jei taip, kaip sekasi derinti pasiruošimą Šokių šventei ir jubiliejiniam koncertui?

Taip, mūsų kolektyvas vyksta į šią šventę. Repertuaras paruoštas, kostiumai pasiūti. Šventei buvo pasiruošta iš anksto, todėl didelių problemų ar trukdžių nebuvo. 2022 m. liepos 3 d. mes, kartu su visais, švęsime lietuviybę ir pasakosime apie ją pasauliui.

Ką norėtumėte palinkėti pati sau ir savo kolektyvui?

Ko norėčiau palinkėti sau? Kantrybės, kantrybės, kantrybės, na, ir žinoma, sveikatos. Kad galėčiau įgyvendinti dar daug savo galvoje kirbančių idėjų, svajonių. Turiu jų ne vieną ir ne dvi... Bet apie tai – kada nors vėliau, kai jos bus įgyvendintos. Na, o savo gražuolėms šokėjėlėms linkiu tvirtų kojų, geranoriškumo, meilės šokiui ir savo kolektyvui.

Nuoširdžiai kviečiame į savo gimtadienį. Turėtų būti smagu ir įdomu, mes papasakosime apie save, apie savo „Rusnę“. Bus daug svečių, kolegų, draugų, pasidžiaugsime buvimu kartu. Koncerte dalyvaus lietuvių liaudies šokių kolektyvai: „Grandis“ (vad. Gintaras Grinkevičius), „Suktinis“ (vad. Giedrė Elekšytė-Knieža), „Laumė“ (vad. Vaida Indriliūnas); dainuos Agnė Giedraitytė. Vakaražį ves šilutiškė režisierė Vaida Vaičiulytė.

Visų labai laukiame!

Dėkoju už pokalbį. Linkiu Jums asmeniškai ir visoms „Rusnės“ šokėjoms gražaus jubiliejinio koncerto, ilgų gyvavimo metų ir sėkmingos kūrybinės veiklos.

„Draugas“, 2022 m. balandžio 26 d.

Nuotraukos iš asmeninio Nijolės Černiauskiienės albumo